UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eudæmoni. 243.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

Εὐδαίμονι. σμγ.

Σὺ μὲν οὐ κατὰ λόγον ἔφης εἰρῆσθαι τὸ αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη. ἐγὼ δὲ οὐ μόνον κατὰ λόγον, ἀλλὰ καὶ θαυμασίως αὐτὸ γεγράφθαι φημί, καὶ ὅπως ἄκουε. ἡ γυνὴ παρὰ τὴν γονὴν εἴρηται. αὕτη γοῦν κληθήσεται γυνή. τουτέστι γονίμη, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς τοῦ μέλλοντος γόνιμον ποιεῖν ἐλήφθην. τὴν γὰρ παρθένον ὁ ἀνὴρ συναπτόμενος γυναῖκα, τουτέστι γόνιμον ποιεῖ. διὸ καὶ παρ' ἀθηναίοις ἡ συνάφεια ἡ κατὰ νόμον, ἐπ' ἀρότῳ παίδων ἐλέγετο γίνεσθαι, καὶ γονεῖς οἱ τεκόντες καλοῦνται. τοὺς γὰρ λέγοντας παρὰ τὰ γυῖα, τουτέστι τὰ μέλη, εἰρῆσθαι, οὐδὲ λόγου ἀξιωτέον. τῷ μὲν γὰρ μέλει καὶ μέρει τὸ ὅλον καὶ τὸ πᾶν ἀντιδιαστέλλεται. τῇ δὲ γυναικὶ ὁ ἀνήρ, τουτέστι τῷ σπείροντι γεωργῷ καὶ ἀνορύττοντι τὴν γυναικείαν χώραν, παρ' ὃ καὶ ἀνήρ, ὡς οἶμαι, λέγεται. τὸ γὰρ ἄνθρωπος κοινὸν αὐτοῖς ἐστὶν ὄνομα, ἡ σπειρομένη γῆ, καὶ διὰ τοῦτο γόνιμος γινομένη. τῶν πρός τι γὰρ ἡγοῦμαι, καὶ τοῦτ' εἶναι. ἅμα γὰρ εἴποις ἄνδρα, καὶ γυνὴ τῇ ἐννοίᾳ συνεισέρχεται. ὡς καὶ πατρὸς ῥηθέντος, ὁ παῖς συνυπακούεται, καὶ δεσπότου λεχθέντος, ὁ δοῦλος συνεπινοεῖται.

Eudæmoni. 243.

Tu quidẽ haud rectè illud dictũ eſſe cõtendis. Ipſa vocabitur * quia de viro ſumpta eſt: ego verò nõ modò rectè, ſed etiam eximio atque admirando modo hoc ſcriptum fuiſſe aio, &, qua ratione ductus audi. ἡ γυνὴ παρὰ τὴν γονὴν, hoc eſt à genitura dicta eſt. Ipſa igitur * vocabitur, hoc eſt ad gignendũ idonea: quia ex viro ſuo, qui eam fœcundam redditurus eſt, ſumpta eſt. Vir quippe virginem ſibi matrimonio copulans, γόνιμον, hoc eſt fœcundã γυναῖκα reddit. Ob idque etiam apud Athenienſes legitimus congreſſus arandorum filiorum cauſa fieri dicebatur: ac γονεῖς, parentes appellantur. Nam ne audiendi quidẽ hi ſunt, qui παρὰ τὰ γυῖα, hoc eſt ob membra, ab hoc nomine appellatos eſſe dicunt. Membro enim & parti totum & omne opponitur: hoc eſt ſerenti agricolæ, ac fœminam regionem effodienti. (Vnde etiam, ἀνὴρ, vt opinor, nomen traxit, nam alioqui hominis vocabulum vtrique commune eſt) terra ſata, proptereáque fœcunda exiſtens. Hanc quippe vocem ex earũ numero eſſe arbitror, quæ ad aliquid referuntur. Nam ſimulátque virum dixeris, vxor quoque animo ſtatim occurrit, quemadmodum ſcilicet & cùm patrem dixiſti, filius vnà intelligitur, & cùm dominum dixiſti, ſeruus etiam vnà cogitatur.

Διοσκόρῳ. σμδ.

Χρὴ μὴ μόνον ὑπὲρ ὧν εὐηργετήθης χάριν εἰδέναι, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ὧν κωλύῃ ἀδικεῖν. καὶ τοῦτο γὰρ εἰ καὶ παράδοξόν σοι φαίνεται, εὐεργεσίας εἶδος μέγιστον τυγχάνει.

Dioſcoro. 244.

Non modò pro acceptis beneficiis, ſed etiam pro eo quòd iniuriam inferre prohibitus es, gratiam te Deo habere conuenit. Nam hoc quoque, etiamſi tibi mirum atque ab hominum opinione alienum videtur, maximum beneficij genus eſt.

Θεοδοσίῳ ἐπισκόπῳ. σμε.

Εἰκότως, ὦ θαυμάσιε, τὴν Πηλουσιωτῶν νῦν καταθρηνεῖς πόλιν, καίτοι πρότερον μακαρίσας. ὅτε μὲν γὰρ οἷα δὴ μήτηρ ἐπ' ἀριστοτόκοις παιδὸς ὠδῖσι, τῇ τοῦ ἀοιδίμου Ἀμμωνίου τοῦ

Theodoſio Epiſcopo. 245.

Haud ab re, vir admirande, Peluſienſem vrbem, quam priùs beatam prædicabas, nunc luctu ac lachrymis proſequeris. Nam cùm, vt mater ob felicẽ filij partum, clari viri Ammonij, veri Epiſcopi præfectura